

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 38666

гр. София, 20.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
закрито заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

като разгледа дело номер **12149** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166, ал. 4, във вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния
кодекс /АПК/.

Образувано е по искане за спиране на предварително изпълнение, заявено с жалба вх. № 28921 от 20.11.2025 г. по описа на Административен съд София-град, подадена от А. О. В., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM - 1757511/16.10.2025 г., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „з“ „дд“ от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е постановено временно отнемане на свидетелството му за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца.

С искането за спиране на предварителното изпълнение на горепосочената заповед се твърди, че не са налице обстоятелствата за предварителното изпълнение на определената ПАМ, с оглед разпоредбата на чл. 60, ал.1 АПК. Възразява се, че в заповедта не е посочено какво точно е наложило това, кои са важните държавни или обществени интереси, които трябва да се съхранят, или каква опасност е констатирана от контролните органи за затрудняване изпълнението на акта или за възникване на значителна и трудно поправима вреда. Иска се отмяната на заповедта за налагане на ПАМ и връщане на СУМПС на жалбоподателя, както и спиране на предварителното й изпълнение с посочените доводи.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав като съобрази доводите в жалбата и представените доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Съдът намира искането за допустимо, съобразно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК, съгласно която „при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда“. Искането е подадено от легитимирано лице – адресат на оспорвания индивидуален административен акт, ведно с жалбата срещу същия.

По същество:

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 166, ал. 1 от АПК, оспорването спира изпълнението на административния акт. Според чл. 60, ал. 1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес. В случая предварителното изпълнение на заповедта е предвидено с нормативната разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, съгласно която подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Съгласно ал. 4 на чл. 166 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. След като специалният закон, който разпорежда предварително изпълнение на ПАМ, не предвижда изрична забрана за съдебен контрол на това изпълнение, то следва съдът да провери дали са налице условията на чл. 166, ал. 2 от АПК. Тези условия са: 1. ако изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда; 2. изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Следва да се посочи, че разпоредбата възлага доказателствената тежест на жалбоподателя, който следва да установи едновременното наличие на тези две предпоставки.

В конкретния случай от страна на жалбоподателя не се излагат никакви аргументи, които да водят до извод за вероятност да настъпят значителни или трудно поправими вреди в правната му сфера. Такива твърдения въобще не са наведени с жалбата. Защитата на жалбоподателя срещу предварителното изпълнение на заповедта се изразява в твърдение, че същата не е мотивирана от органа с излагане на обстоятелствата, които са довели до извода, че предварителното изпълнение на наложената ПАМ е продиктувано от защита на важни държавни и обществени интереси или от опасност от възникване на вреди от закъснелото изпълнение.

Следва да се отбележи, че посочените доводи са неотносими към конкретния случай на налагане на ПАМ по чл. 171, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, тъй като в тази хипотеза – на нарушение на ЗДвП, предварителното изпълнение е предвидено в закона и не следва да се доказва наличието на предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК. Самият законодател е приел, че по подразбиране нарушенията на ЗДвП са от такъв характер, че излагат на риск особено важни държавни или обществени интереси, или забавяне на изпълнението им може да доведе до значителни или трудно поправими вреди, което е обусловило преценката му, че във всеки случай по отношение на ПАМ, наложени по този закон, следва да бъде допуснато предварително изпълнение на заповедта за налагането им.

В тази връзка жалбоподателят е този, който следва да докаже, че допускането на предварително изпълнение на административния акт би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, което в настоящия случай нито се твърди, нито се доказва.

Принудата, приложена със заповедта за прилагане на ПАМ, не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171, ал. 1 от ЗДвП. С разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интересите на други лица. В случая временното отнемане на СУМПС, собственост на жалбоподателя, е предприето като превантивна мярка с цел да бъдат защитени важни обществени интереси, в частност - правата и

законните интереси на другите участници в движението по пътищата, като конкретното основание за това е квалифицирано по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП – водач, който използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Не подлежат на преценка във връзка с настоящото производството по искането за спиране на предварителното изпълнение на акта основанията за законосъобразност на ЗППАМ по чл. 146 от АПК. Релевантните в случая основания са изчерпателно изброени в чл. 166, ал. 2 АПК.

При горните изводи настоящият съдебен състав намира за недоказано, че предварителното изпълнение на заповедта е от естество да причини на жалбоподателя такива вреди, които по степен на важност да са от категорията на изброените в чл. 166, ал. 2 от АПК и да са противопоставими на защитените от чл. 60, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП обществени интереси и цели, следователно искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед се явява неоснователно и следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, Административен съд, III отделение, 70 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на А. О. В., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM - 1757511/16.10.2025 г., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „з“ „дд“ от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е постановено временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 7-дневен срок от съобщението.

СЪ

ДИЯ: